VERTIGO

issue **20** May 04 **VAUGHAN • GUERRA • MARZAN JR.** SUGGESTED FOR MATURE READERS vertigocomics.com

THE LAST MAN

У - апошні мужчына

№20 (2002)
пераклад Артура Барадачова
афармленне Сяргея Козырава
Арыентавана на дарослых чытачоў

Ты чула.

Я жадаю **паклосьціцца** з табой.

Чаго?

Але... але ты ж казала, што **жадаеш** заняцца са мной сексам.
Я агент групы Калпер, Ёрык, а не твая самадайка.
Але ты...

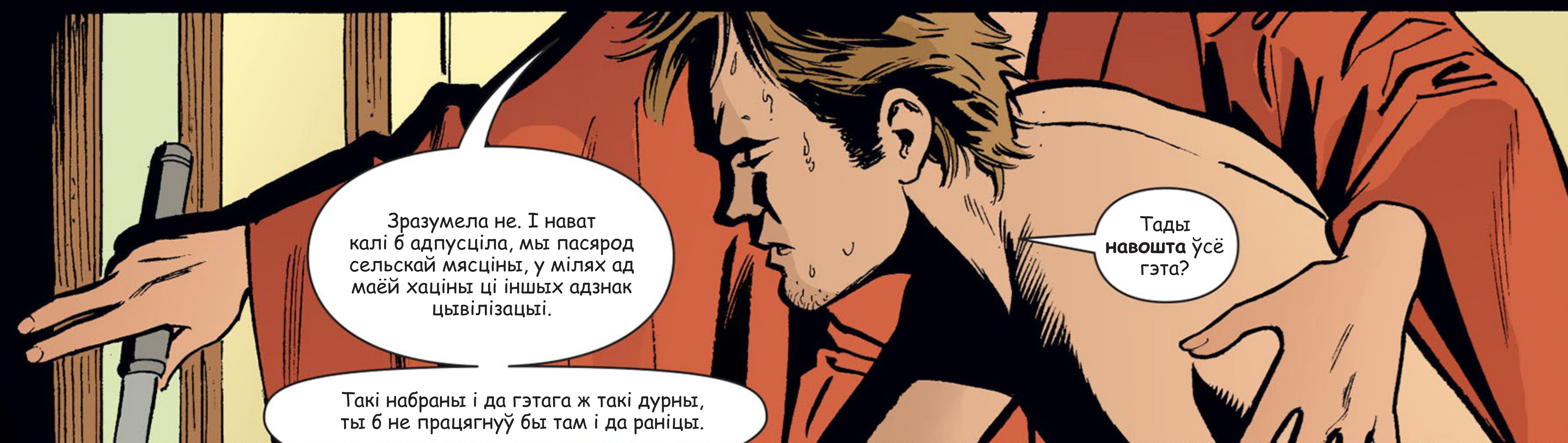

Не значыць **не**.
Не вымушай мяне паўтараць зноў.

Я не разумею. Ты **выкрала** мяне і... звязала, дала мне **віягру** і...
І я б паклосьцілася з табой, Ёрык.
Але мы абодва ведаем, што гэта ня тое, што ты **сапраўды** жадаеш.

Я ўжо сам ня ведаю, чаго **жадаю**! Божухна, я... я быў гатовы здрадзіць сваёй **дзяўчыне** з табой, 711.
Навошта ты **робіш** гэта?

Ты павінен быў зразумець, што ёсць рэчы, якія ты ня можаш кантраляваць, і ад якіх ты нават ня можаш уцячы.
Што ты...

Цішэй.
Уставай.
Ты **адпускаеш** мяне?

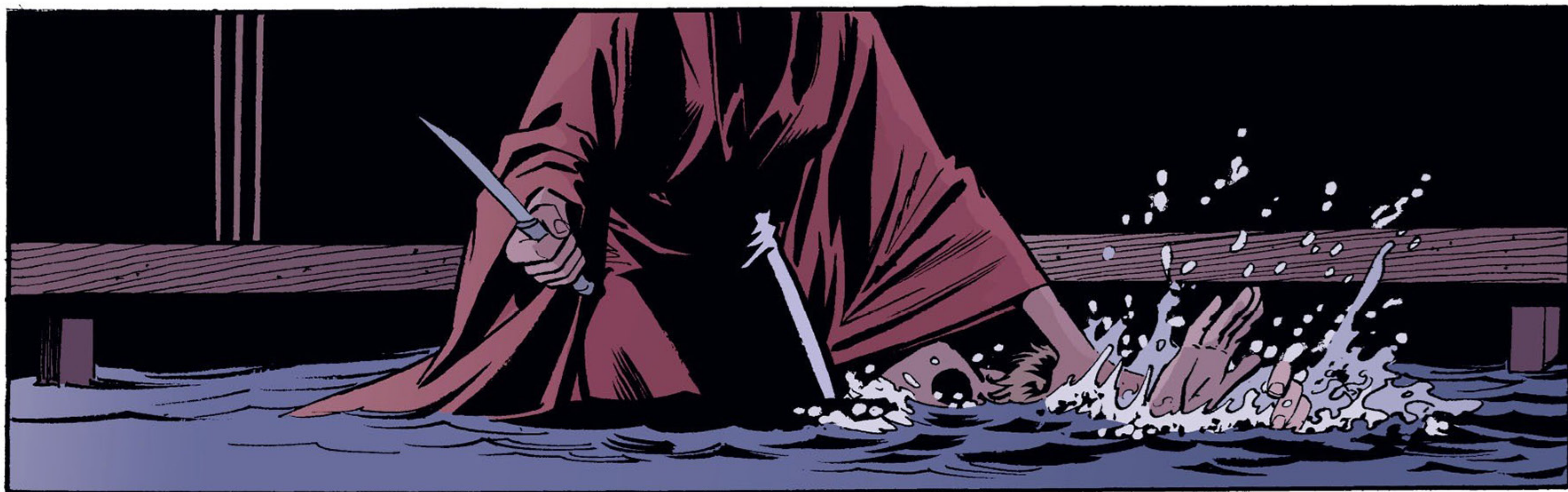

Зразумела не. І нават калі б адпусціла, мы пасярод сельскай мясціны, у мілях ад маёй хаціны ці іншых адзнак цывілізацыі.
Такі набраны і да гэтага ж такі дурны, ты б не працягнуў бы там і да раніцы.
Тады **навошта** ўсё гэта?

Гэта канец.

Стань на калені.
Прабач, але я зарокся больш ніколі не гуляць у «дастань яблык» пасля адной хэлаўінскай вечарыны...

На калені!
Вуфф!

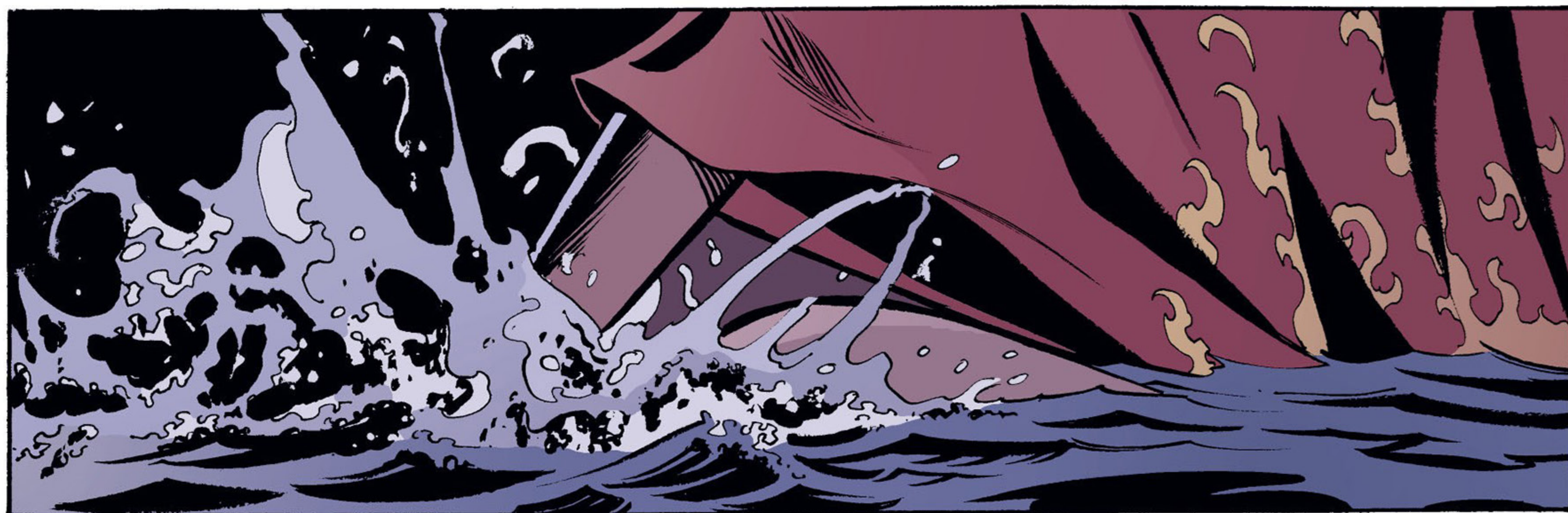

Ёсць нешта, пра што ты мне не паведавіў, Ёрык.
З таго часу, як чума забіла ўсіх мужчын год таму, навошта ты заўсёды ставішь пад небяспеку сваё жыццё?
Пра **што** ты, трасца табе ў бок! Я не **прасіў**, каб усё гэта лайно здарылася менавіта са мной, проста...

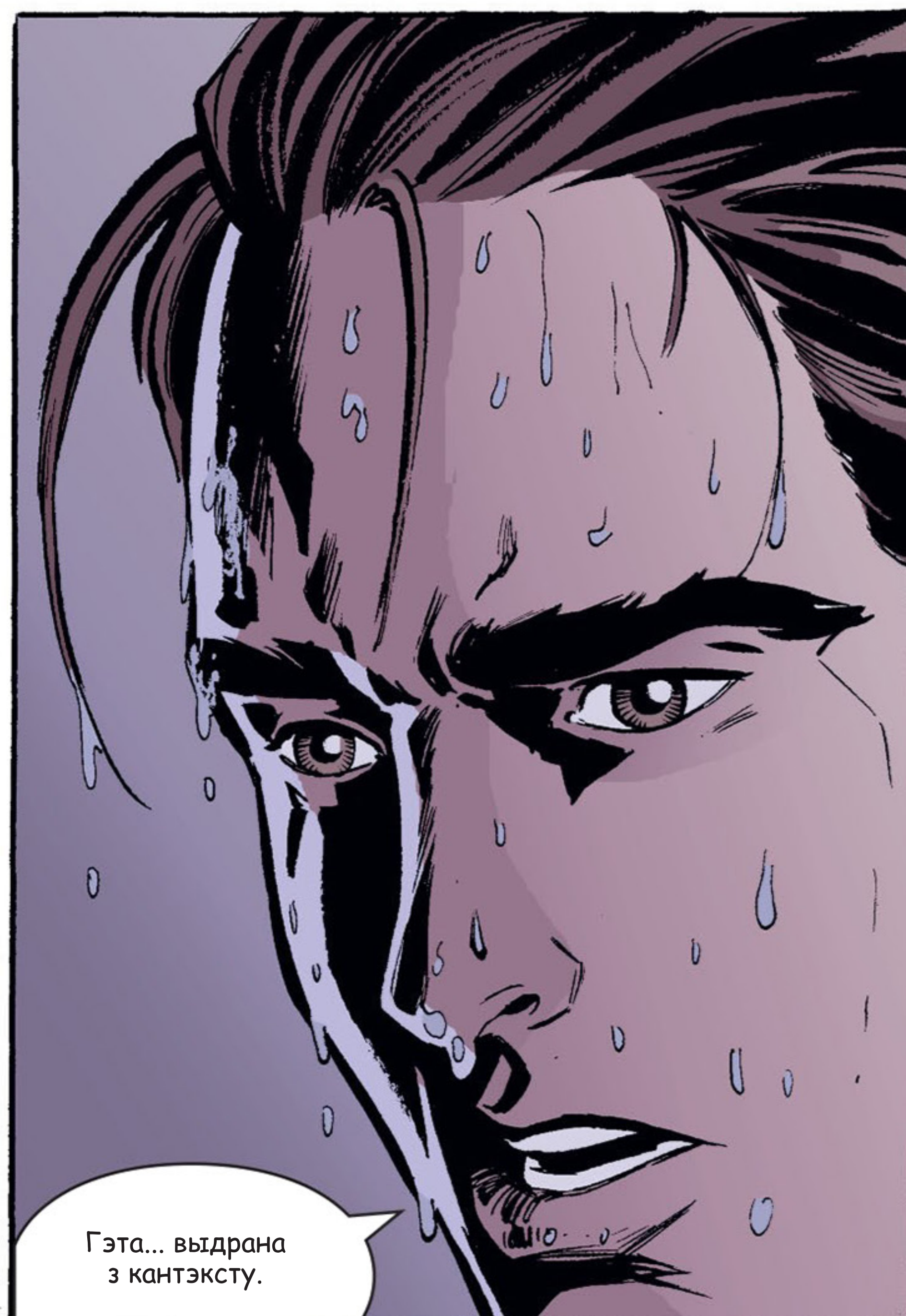

Вффуууууxxxx
Кхха КХХА кхха

Адпаведна нататкам 255, у верасні 2002 ты наўмысна выдаў сябе групе ўзброеных рэспубліканскіх удоваў.
Наво-шта?
Усё было... нашмат складаней. Ты не...

Гхаа!
Досыць!
Праз некалькі дзён вы натыкнуліся на купку амазонак, і ты казаў, што «калі гэта і ёсць ваш свет, такі ён мне не патрэбны. Проста забейце мяне».

Гэта... выдрана з кантэксту.

Ты зрабіў
свой выбар.

HAAAAAAA!
Хопіць... калі ласка...
Праз тыдзень ты ўлез у непатрэбную сварку з дзвюма ўзброенымі валацугамі ў цягніку...

І **што**?
Божухна, колькі яшчэ маіх праклятых суперподзвігаў мы павінны прыгадаць? У чым **сутнасць**?
Ты калі-небудзь думаў пакончыць з сабою, Ёрык?

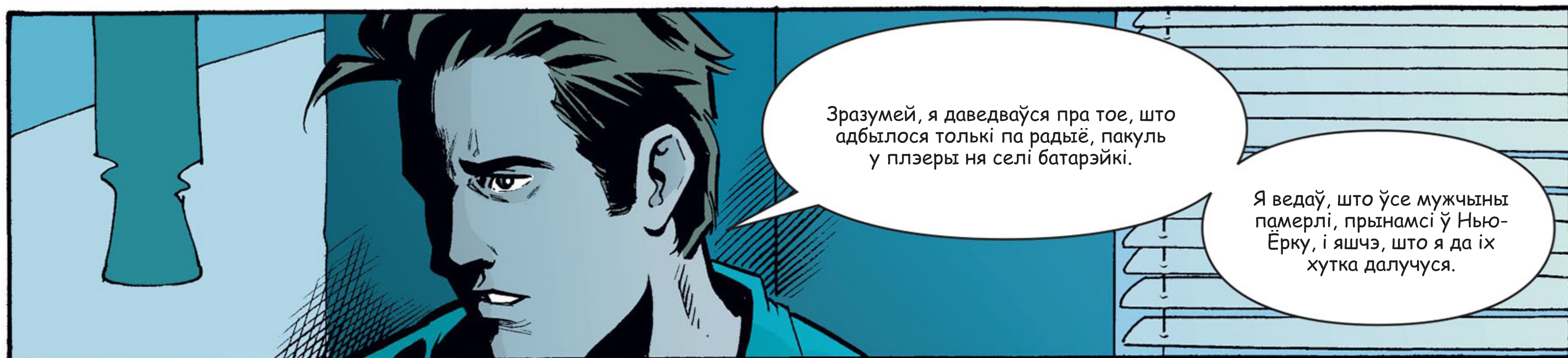

Тады вяртайся за борт...
Пачакай!
Проста пачакай..

Чума адбылася 17 ліпеня, так?
Гэта... гэта было трыма днямі пазней. Дваццатага ліпеня...

Як толькі я выйшаў са сваёй паршывай кватэры, адразу адчуў нешта дрэннае, убачыўшы, што здарылася ўнізе па калідоры, я... я вырашыў вярнуцца назад у пакой.

Ня тое каб вакол былі якія-небудзь донарскія пункты, куды я ці хто-небудзь яшчэ мог пайсці і ахвяраваць сваю кроў. Гэта быў канец свету. І ўсё.

Зразумей, я даведваўся пра тое, што адбылося толькі па радыё, пакуль у плэеры ня selі батарэйкі.
Я ведаў, што ўсе мужчыны памерлі, прынамсі ў Нью-Ёрку, і яшчэ, што я да іх хутка далучуся.

Я пра тое, што я павінен быў быць інфіцыраваным, як і ўсе астатнія, так?
З ягой нагоды мне адрозніваццa ад іншых?

Але я не памёр, і праз некалькі дзён я і мой новы гадаванец порцыямі глыталі булённыя кубікі і пілі ваду з унітаза.
Аў сік

Таму ў рэшце рэшт я адважыўся выйсці з кватэры.

Дзе ты была, калі гэта здарылася?
Таму што ў Нью-Ёрку ўсе лічылі, што гэта эпідэмія воспы ці яшчэ чаго-небудзь, а ўсе жанчыны, што засталіся ў горадзе, замкнуліся ў сваіх кватэрах, пазаклейваўшы скотчам усе шчыліны.

Бруклін быў падобны на маркітаваны горад-прывід.
Усе мясцовыя зніклі, засталіся толькі трупы хлопцаў, у якіх паблізу не было сям'і, каб забраць іх.

Але сярод усіх гэтых целаў я заўважыў адзін труп мёртвай **жанчыны**.

Яна была афіцэрам паліцыі, и першае, што мне прыйшло ў галаву... гэта тое, што яна крыху падобная на маю **сястру**.

Прынамсі тое, што ад яе засталося.

Мабыць яна вырашыла пайсці па слядах Геды Гамблер пасля чумы.
Ты ж ведаеш, хто такая Геда Гамблер, так? П'еса Гібсана пра адну цыпачку, якая стрэліла сабе ў твар.

Але Геда стрэліла ў сябе з-за таго, што больш не магла жыць у патрыяр-хальным грамадстве.
А гэта паліцэйская ўбачыла, як абвальваецца патрыярхат... ўбачыла жанчыназенавіснікаў, якія некалі абражалі яе, і брудных зладзюжак, якія называлі яе сцервай, мёртвымі... і яна ўсё роўна забіла сябе.
FDNY

І тады я падумаў, калі нават бравыя малойчыкі Нью-Ёрку не змаглі скарыцца гэтаму свету, як жа я змагу ўсё **гэта** вытрымаць?
Я ўсё ніяк ня мог адысці ад жаху, які здарыўся з вежамі-блізнямі, як, праклён, мне было здолець гэта?

І раптам я адчуў гэту... гэту вострую **зайздрасць** да хлопцаў, што акружалі мяне. Было такое па-чуццё, быццам яны ўжо перасяклі фінішную рысу, разумееш? А мне яшчэ бегчы мільён кругоў.
І тады я прыгадаў, што аднойчы сказаў мне мой **дзед**...

Ня важна.
Я ведаў, што мне трэба было зрабіць.

Але ты гэтага не зрабіў.
Ва ўсялякім выпадку я зараз у пекле.
Ты зразумеў, што мацней за нейкую бездапаможную і нікчэмную пакаёўку.
Так... здаецца, што так.

Лухта сабачая!
KRACK!
Аай!

У гэтай жанчыны былі яйцы, каб зрабіць тое, аб чым ты мог толькі **марыць**. Табе было **боязна** спусціць курок.
Не! У апошнюю секунду я... я перадумаў!
Я ўзяў процівагаз у паліцэйскай машыне, прыхапіў з сабой Амперсэнда і... і пайшоў на пошукі маёй **сям'і**, на пошукі **Бэт**.

Таму ты уцёк?
Ці дзесьці ў глыбіні душы ты разумеў, што калі з галавой кідацца ва ўсемагчымыя небяспечныя сітуацыі, то рана ці позна...

Хто-небудзь іншы прадзіравіць тваю галаву за цябе?

Паразва-жай над гэтым.
Я ня маю рацыю?

Я бачыў адну п'есу, ня Ібсен зразумела... яе напісала нейкая дама з Нябраскі **пасля** чумы. П'еса пра апошняга мужчыну на Зямлі.
І яна сказала, што гэта скончыцца... калі апошні мужчына пакончыць з сабою і «дасць жанчынам выратаваць саміх сябе».
І, пачуўшы гэта, я зразумеў, што гэта было ідэальнае сканчэнне... я заўсёды гэта ведаў... але накінуўся на яе з крытыкай, высмеяў яе з-за таго, што...

Я ведаю, што мне трэба зрабіць, ты зразумела? Але я не магу зрабіць гэта сам.
Таму зрабі ласку.

Калі толькі ты сапраўды гэтага жадаеш.

Бывай,
Ёрык.
Быв...

Хто...?

AAAAAA!

Не!

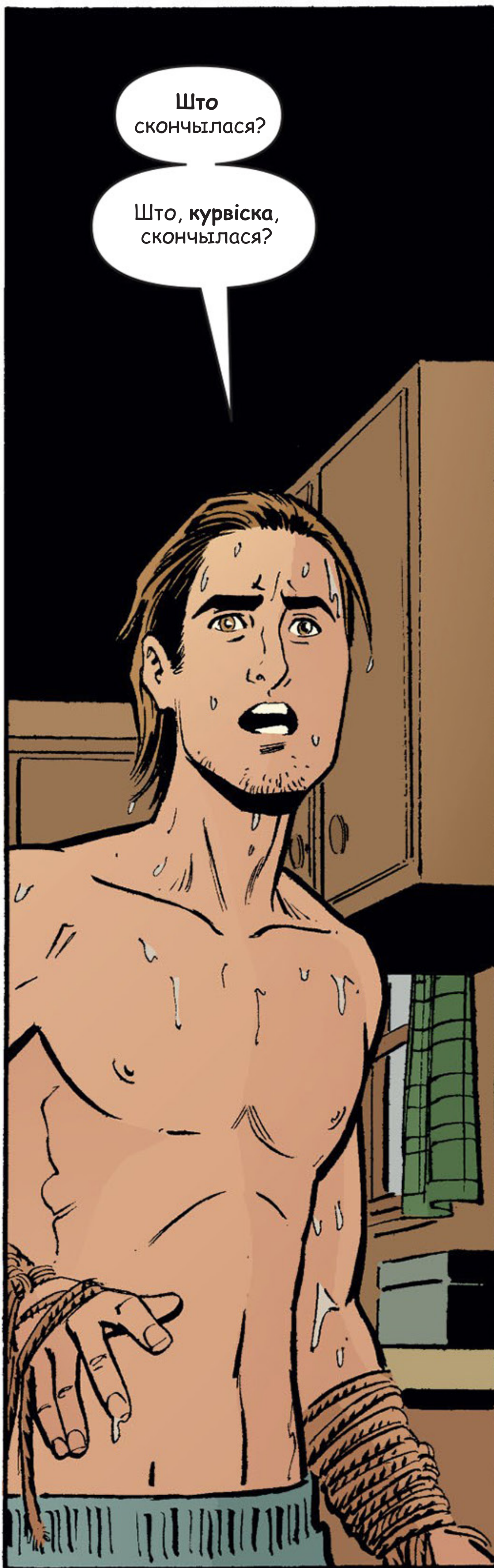

Я не жадаю паміраць!
SVIK
Вухх!

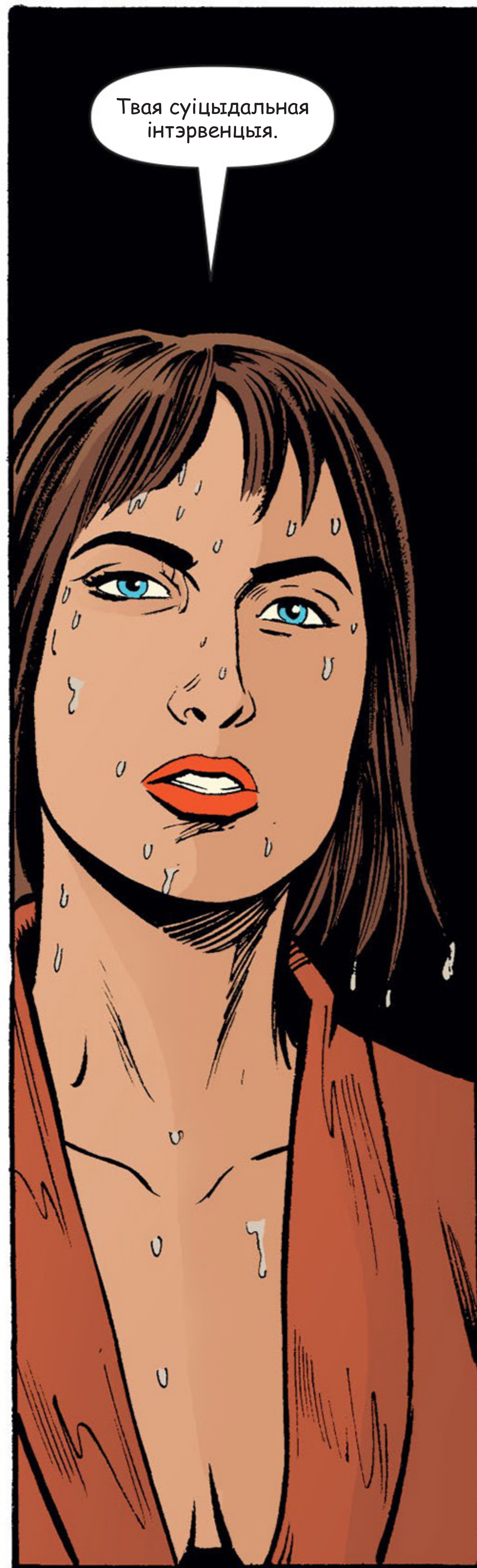

Я **не** жадаю паміраць!

Я не жадаю...

...паміраць.

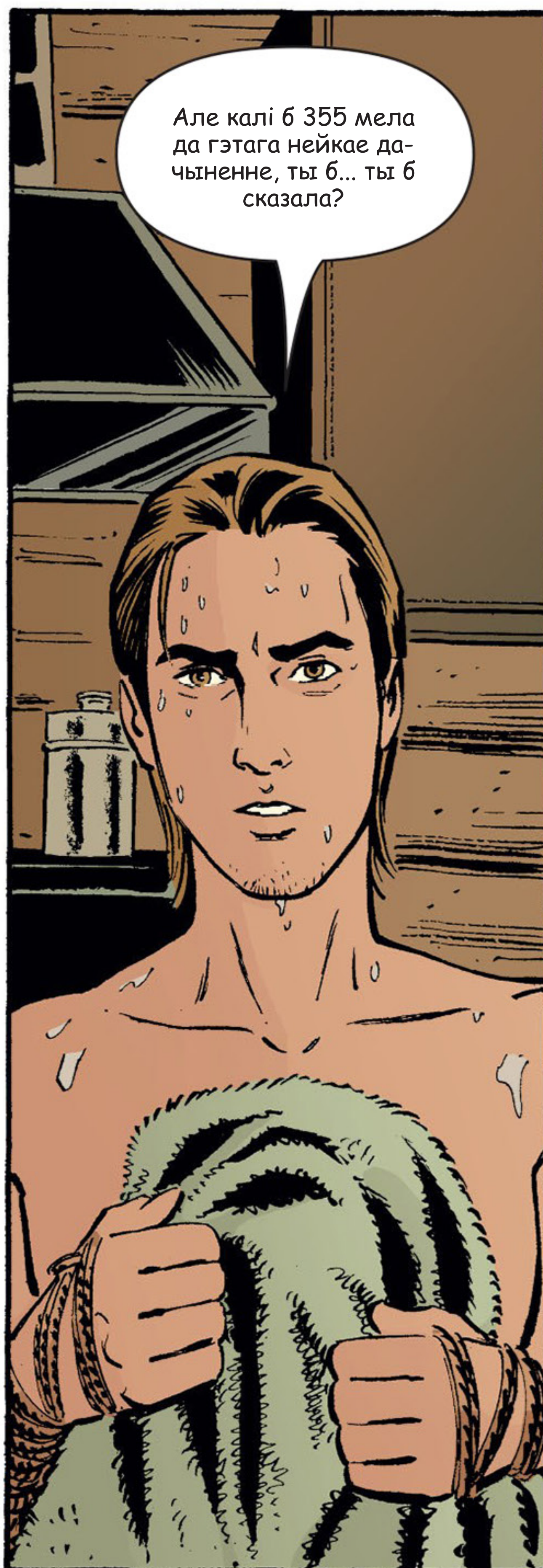

Што за лайно тут робіцца?
Гэта... гэта **твая** хаціна. Ты ж казала...
Я **шмат** чаго казала, Ёрык. Цяпер ты можаш расслабіцца. Усё скончылася.

Што скончылася?
Што, **курвіска**, скончылася?

Твая суіцыдальная інтэрвенцыя.

Мая **што**?
Гэта называецца тэрапія адвароч-вання, від тэрапіі, які накіраваны на выраб рэфлексу агіды, была распра-цавана падчас сустрэчы Бэнджаміна Франкліна і Маркіза дэ Сада.
Яна заснавана на меркаванні, што секс і смерць цесна злучаныя...
Што... ды **што** ты такое?

Я агент групы Калпер. І я дапамагаю людзям управіць мазгі.
Вось чым мы **займаліся**.

Божухна, а **355**... яна ведала пра гэта?
Таму яна пры-вяла мяне да цябе?
Не, я сама так вырашыла. Выявіўшы ў цябе сімптомы па на-татках 355, я зразумела, што неабходна прымаць рашучыя меры.

Але калі б 355 мела да гэтага нейкае да-чыненне, ты б... ты б сказала?

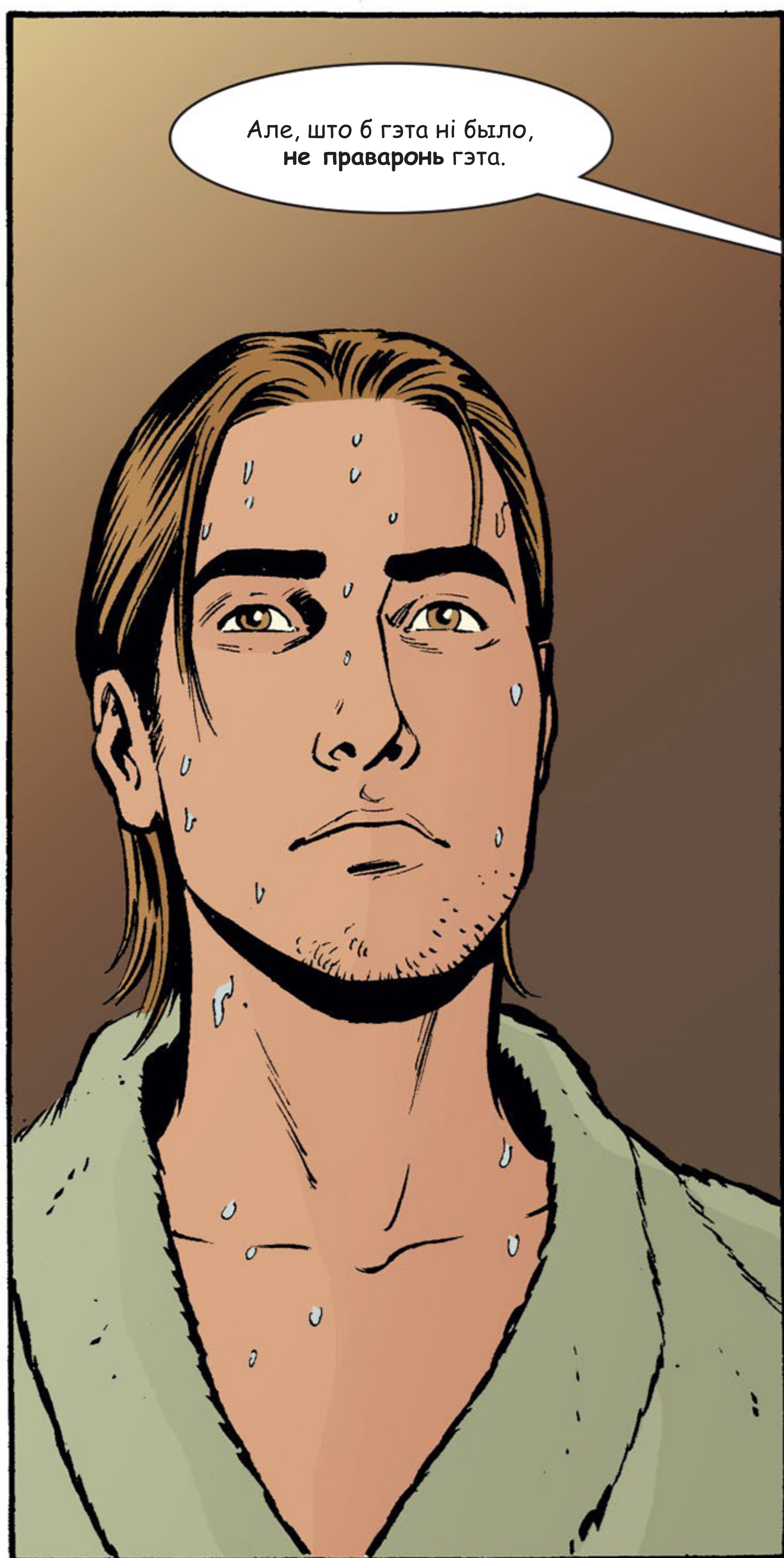

Ага, зараз.
Але... як ты **даведалася**? Усе астатнія лічаць, што я толькі дурны, імпульсіўны і ... я **не адмаўляю**, што я такі, але як ты даведалася, што я...

Жыццё багатае на пакуты, Ёрык.
Ты не адзіны, хто жадаў скончыць з сабою.

Во, вось яно як... Прабач мяне за тое, што выцяў цябе ў канцы нашага, эмм, **сеанса**.
Ёрык, я напаіла цябе і называла **педыкам**.
Табе няма за што выбачацца.

Але гэта было **неймаверна**, 711. У апошні раз, калі я сышоў пад ваду, я ўбачыў...
Уся працэдура пабудавана на канфідэнцыяльнасці, Ёрык. Усе адкрыцці, якія маглі быць у цябе падчас твайго вандравання, варта трымаць пры сабе.
Але тое, што я ўбачыў, дало мне волю да **жыцця**... І ты не жадаеш даведацца, што гэта?
Не.

Але, што б гэта ні было, **не праваронь** гэта.

355! Доктар Ман!
Дзе Амперсэнд? Ён... ён...

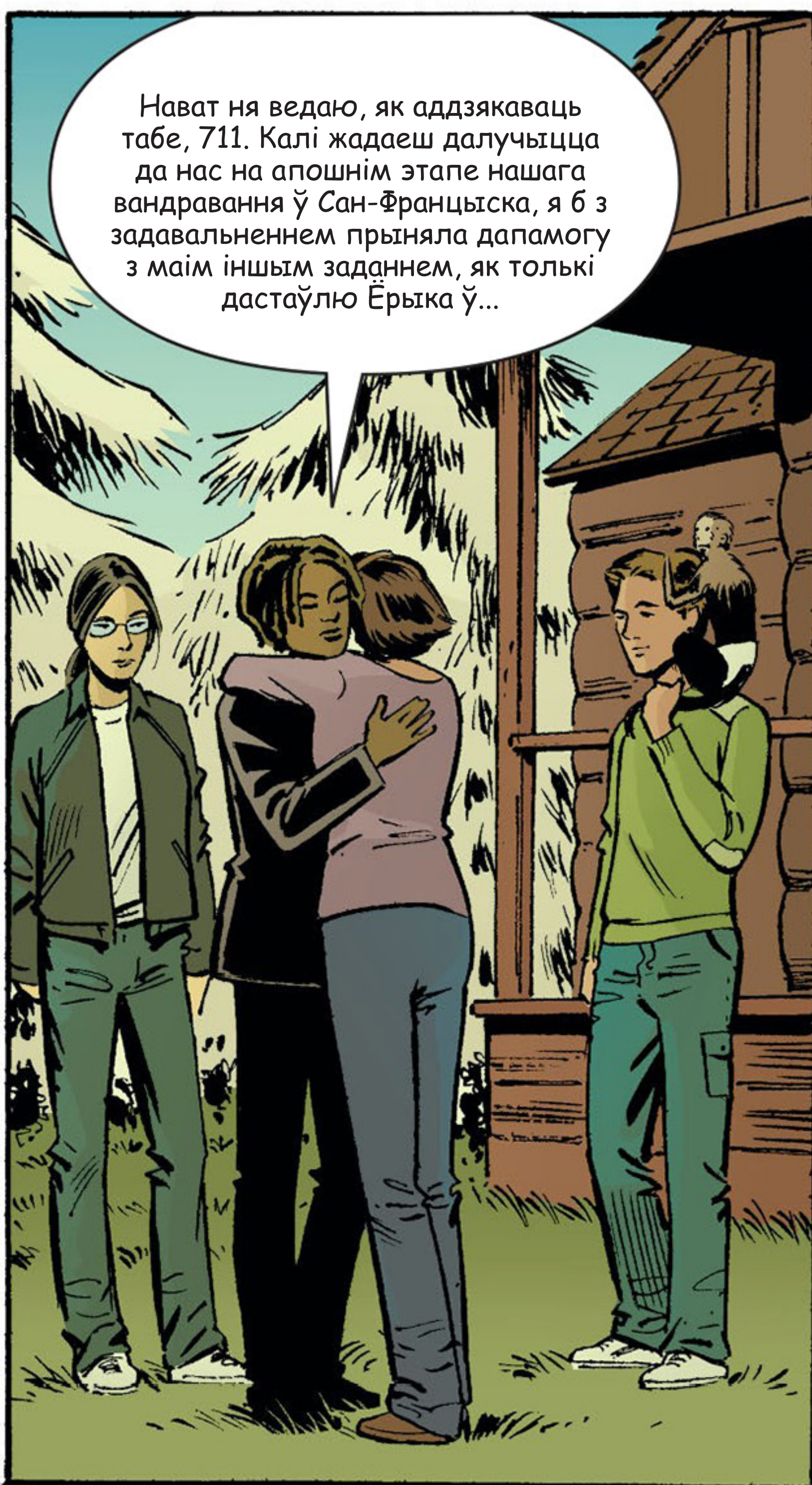

З ім усё **добра**.
Хоць з-за антыбіётыкаў у яго панос, што гэты маленькі няўдзячны **вырадак** з радасцю табе і прадэманструе.

Так!
У вас атрымала-ся прабрацца ў шпіталь?
Так, у выніку. Але ўскладненняў было крыху больш, чым мне жадалася.
Цікава, тое, што я вырубіла таго вартаўніка пры дапа-мозе эфіру, лічыцца за парушэнне клятвы Гіпакрата?

А як наконт цябе, Ёрык?
Займаўся чым-небудзь **захапляльным**?

Ды не, калі ты толькі не лічыш прачытанне трохсот старонак **«Вайны і свету»** захапляльным.
Мурн мурн

Ён не прычыніў табе праблем, так?
Я ледзь заўважала, што ён быў тут.

Нават ня ведаю, як аддзякаваць табе, 711. Калі жадаеш далучыцца да нас на апошнім этапе нашага вандравання ў Сан-Францыска, я б з задавальненнем прыняла дапамогу з маім іншым заданнем, як толькі дастаўлю Ёрыка ў...

Я вельмі ўдзячная табе за гэта, радасць мая, але я не пакідала хаціну з таго часу, як памёр мой муж. Я буду толькі перашкаджаць вам.
Цяпер маё месца тут.

Ну што ж, мы цудоўна правялі час, 711.
Дзякуй за, эмм, матэрыялы для чытання.
Мяркую, табе павінна спадабацца, калі ты будзеш трывучым. Паспрабуй не забягаць наперад, добра?

Канец трэба заслужыць.

Хнык

Гэта вы агента 1451 аплаквайце?

Ордэн пярсцёнка Сетакіта прыйшоў са сваімі спачуваннямі, 711.

Во, толькі не ад вас, **маркітуны**.
Што за спектакль? Па-вашаму, гэта павінна быць **іранічна**?

Штосьці накшталт таго.
Слухайце, у нас ёсць прычыны меркаваць, што тут быў заўважаны амулет Елены.
Нават не разумею, пра што вы...

KLICK
KLICK
KLICK

Добра.
Ён тут. Дайце мне толькі...

Не!
PAFT
PAFT
PAFT

SAFEWORD

CONCLUSION

BRIAN K. VAUGHAN
WRITER

PIA GUERRA
PENCILLER

JOSE MARZAN JR.
INKER

CLEM ROBINS
LETTERER

ZYLONOL
COLOR & SEPS

ARON WIESENFELD
COVER ARTIST

CASEY SEIJAS
ASST EDITOR

WILL DENNIS
EDITOR

Y: THE LAST MAN
CREATED BY
BRIAN K. VAUGHAN
& PIA GUERRA

СТОП-СЛОВА.
Канец